

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **D, z. s., IČO X**
sídlem R., B.
zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Bártou
sídlem Kobližná 19, 602 00 Brno

proti
žalované: **T., s. r. o., IČO X**
sídlem M., K.
zastoupená advokátem JUDr. Františkem Hrudkou
sídlem Vodičkova 30, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2016,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2016 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jejího zástupce Mgr. Jaroslava Barty, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (předchozím názvem „D. m.“) se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou ke zdejšímu soudu domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná (prostřednictvím svého jednatele) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila

své rozhodnutí ze dne 5. 3. 2015, zn. 1415/1999/12, kterým odmítla žádost žalobkyně o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 222/2015 Sb. (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že se u žalované domáhala poskytnutí informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně: „*Jakou celkovou odměnu obdržel jednatel společnosti v kalendářním roce 2014?*“. Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 3. 2015, zn. 1415/1999/12, odmítla předmětnou informaci poskytnout. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 10. 3. 2015 odvolání, o kterém žalovaná rozhodla dne 17. 5. 2016 tak, že odvolání zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila. Žalobkyně konstatuje, že cílem žalované je výroba a rozvod tepla, poskytuje tedy veřejnou službu. Jediným společníkem žalované je statutární město Kladno, a je tak veřejnou institucí ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť obsahuje pouze výrok a zcela v něm absentuje odůvodnění. Nadto v něm nebyla zohledněna skutečnost, že žalobkyně žádala o sdělení výše odměn u statutárního orgánu veřejné instituce. Je přitom ve veřejném zájmu, aby tyto osoby hospodařící s veřejnými prostředky podléhaly zvýšené kontrole ze strany veřejnosti. Žalovaná tak svým postupem nerespektovala judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se dané problematiky týká (srov. např. rozsudky ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 57/2010-79, ze dne 11. 11. 2017, č. j. 4 As 40/2010-60, nebo ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62).
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě předně namítla, že není v dané věci pasivně legitimována, neboť není správním orgánem ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Třebaže je jediným společníkem statutární město Kladno, není veřejnou institucí, protože nad její činností není vykonáván státní dohled a její orgány (statutární či jiné) nevytváří stát ani jiná veřejnoprávní korporace. Žalovaná je obchodní společností založenou za účelem dosahování zisku, jejímž předmětem podnikání je zejména rozvod tepelné energie (podle stanov je to též vodoinstalatérství a topenářství, silniční motorová nákladní přeprava vozidly do 3,5 t a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách č. 1 až 3 živnostenského zákona). Žalovaná tedy není veřejnou institucí, a tudíž není ani osobou povinnou ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím a nepodléhá režimu tohoto zákona. Proto by měl podle žalované soud žalobu odmítnout pro neodstranitelné vady podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Pokud by soud i přes uvedené považoval žalovanou za pasivně legitimovanou, pak by měla být žaloba odmítnuta pro neodstranitelné vady podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky proti rozhodnutí ze dne 17. 5. 2016. Na závěr pak žalovaná uvádí, že plní veškeré povinnosti zveřejňovat informace ve veřejných rejstřících, včetně obsáhlé výroční zprávy, která je ve sbírce listin obchodního rejstříku dostupná mj. způsobem umožňujícím dálkový přístup. Na vyřizování žádostí obdobných žádosti žalobce nemá žalovaná potřebnou personální kapacitu. Žalovaná proto navrhl žalobu odmítnout, popř. zamítnout jako nedůvodnou.
4. Ze správního spisu soud v dané věci především ověřil, že žalobkyně žádostí ze dne 26. 2. 2015 (doručenou žalované dne 3. 3. 2015) požadovala poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně: „*Jakou celkovou odměnu obdržel jednatel společnosti v kalendářním roce 2014?*“. Žalovaná uvedené žádosti žalobkyně nevyhověla a dne 5. 3. 2015 vydala „*Odpověď na Váš dopis ze dne 26. 2. 2015*“, kterou odůvodnila tak, že není osobou povinnou podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Doplnila, že je obchodní společností, tj. subjektem založeným za účelem

dosahování zisku, a nepodléhá tak režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Dne 10. 3. 2015 podala žalobkyně proti tomuto „rozhodnutí“ odvolání, v němž žalovanou zejména upozornila na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-67, z něhož vyplývá, že žalovaná je veřejnou institucí ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím.

5. Jak ze správního spisu dále navíc plyne, dne 28. 4. 2016 Krajský soud v Praze rozsudkem č. j. 46 A 55/2015-44, v řízení o žalobě podané žalobkyní na ochranu proti nečinnosti, uložil žalované, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci uvedeného rozsudku rozhodla o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 5. 3. 2015, zn. 1415/1999/12.
6. Následně žalovaná dne 17. 5. 2016 vydala „*Odpověď na Váš dopis ze dne 10. března 2015*“, ve kterém uvedla, že v návaznosti na shora označený rozsudek Krajského soudu v Praze žalobkyni sděluje, že znovu projednala její dopis ze dne 10. 3. 2015. Dodala, že žádost žalobkyně o poskytnutí informace opětovně přezkoumala a dospěla k závěru, že její předchozí postup byl věcně správný a pro poskytnutí požadované informace nejsou dány důvody.
7. Krajský soud v Praze na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud se v této souvislosti nejprve zabýval žalovanou tvrzenými důvody nepřipustnosti žaloby, které však neshledal. Žalovaná předně poukazovala na to, že žaloba měla být pro neodstranitelné vady odmítnuta, neboť žalovaná není veřejnou institucí a tedy povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Jak již nicméně zdejší soud uvedl v rámci řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované v usnesení ze dne 8. 7. 2015, č. j. 46 A 55/2015-10 (a tato právní argumentace nebyla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 6 As 162/2015-32, popřena), nejedná se o posouzení podmínek řízení, ale o meritorní posouzení ve věci samé, tj. o zkoumání otázky, zda žalovaná skutečně byla povinna vydat požadovanou informaci. Vedle toho žalovaná poukazovala na to, že žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky, a žaloba by tak měla být i z tohoto důvodu odmítnuta jako nepřipustná. Ani s tímto náhledem žalované se však zdejší soud neztotožňuje, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno právě na podkladě odvolání žalobkyně ze dne 10. 3. 2015, a je tedy zcela zřejmé, že žalobkyně před podáním žaloby vyčerpala řádné opravné prostředky, tedy konkrétně odvolání dle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
8. Dále se krajský soud s ohledem na význam a povahu dané námitky zabýval žalobkyní tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Pokud se totiž správní orgán nevypořádá se všemi námitkami účastníkem vznesenými v řízení, zakládá to důvod pro zrušení jeho rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jak ostatně stvrzuje ustálená judikatura z různých oblastí správního soudnictví (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 116/2009, sp. zn. 6 Ads 99/2011 nebo sp. zn. 3 As 51/2007). Jak již přitom bylo výše uvedeno, přestože proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného žalobkyně podala v dané věci odvolání, v němž s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vysvětluje, proč je žalovaný povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím, žalovaná

v žalobou napadené odpovědi (rozhodnutí) toliko uvádí, že v návaznosti na rozhodnutí Krajského soudu v Praze znovu projednala odvolání žalobkyně ze dne 10. 3. 2015, kterým navrhovala zrušit rozhodnutí ze dne 5. 3. 2015, zn. 1415/1999/12, a poskytnout požadované informace. Dodává, že napadené rozhodnutí přezkoumala a dospěla k závěru, že její postup byl věcně správný a pro poskytnutí požadované informace nejsou dány důvody.

9. S ohledem na výše uvedené je tak zřejmé, že soudu nezbyvá, než přisvědčit námitce žalobkyně v tom smyslu, že z napadeného rozhodnutí žalovaného fakticky plyne pouze samotný výrok, avšak přezkoumatelné odůvodnění jeho závěrů ve vztahu k uplatněné odvolací argumentaci zde zcela chybí. Jak plyne z § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) který se týká náležitostí rozhodnutí správního orgánu (včetně rozhodnutí odvolacího), *„v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“*. Podle § 89 odst. 2 téhož zákona ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím pak *„odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem“*. Je nepochybné, že napadené rozhodnutí žalované citovaným nárokům nedostává, neboť nejen že se v něm žalovaná vůbec nevypořádala s odvolací námitkou žalobkyně, že žalovaná je veřejnou institucí, a tedy i povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím (a to s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-67), ale neuvedla vůbec žádné důvody či úvahy, ze kterých její výrok vychází. Přestože v obecné rovině si lze představit situace, v nichž by soud akceptoval rozhodnutí odvolacího správního orgánu, které se zcela ztotožní s argumentací správního orgánu I. stupně a úplně ji převezme či na ni odkáže, v dané věci je zjevné, že žalovaná zde nenaplnila funkci odvolací (přezkumné) správní instance vymezenou shora citovaným § 89 odst. 2 správního řádu, neboť na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to nejen ve vztahu k výše vymezené odvolací námitce, zcela rezignovala.
10. S ohledem na výše uvedené je tedy zřejmé, že je nutno napadené rozhodnutí zrušit, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozsudkem bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, a věc vrátit žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná totiž absencí řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí ve shora popsané podobě zatížila dané řízení vadou, která může být v dané věci významná pro rozhodnutí ve věci samé. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že soudu vzhledem k přezkumné povaze soudního řízení správního nepřísluší úvahy žalované absentující v odůvodnění napadeného rozhodnutí jakkoliv nahrazovat či domýšlet, přičemž absentující odůvodnění rozhodnutí nelze nahrazovat ani vyjádřením k žalobě v průběhu řízení před soudem. V dalším řízení, ve kterém je žalovaná v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem soudu vysloveným v tomto

rozhodnutí, pak především bude na žalované, aby se zabývala odvolacími námitkami žalobkyně a své rozhodnutí odpovídajícím způsobem odůvodnila. Nad rámec výše uvedeného soud ještě dodává, že v mezidobí se otázkou postavení subjektů soukromého práva jakožto povinných subjektů dle zákona o svobodném přístupu k informacím podrobně zabýval i Ústavní soud (viz jeho nález sp. zn. IV. ÚS 1146/16).

11. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobkyni v řízení vznikly, spočívají jednak v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a jednak v odměně advokáta. Ta je tvořena odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí v dané věci 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Celkem tedy náklady žalobkyně v dané věci činí 9 800 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu